

Wessetzky Dániel:

Egy csúf hernyó története

Egy kis hernyó, árva lárva,
Szebb életét várva - várva
Egy fára kapaszkodott, s panaszkodott.
- Mikor leszek ifjú, zsenge, lenge lepke? -
Ezt várta csak egyre lelke.
- Testem ronda, lágyan ömlő tömlő,
Ráadásul szúrós, szőrös!
A többi állat meg olyan gőgös!
Egy lepkelány megjegyezte - nézd, hogy ring a hája bája,
Olyan, mint egy kurta hurka, szőrös, mint a pap macskája! -
Így hát bánata hevével
Leitta magát egy alma levével.
Fentről egy ágat lerókázott,
Aztán bekómázott.
Mikor felébredt, szűk helyen érezte magát.
- Nahát! -
Körülötte volt egy szürke báb,
Rajta meg szárny és hat láb.
A báb részéből éppen kilátott,
Hát kimászott.
A hernyóból, akit mindenki megvetett,
Hetyke lepke lett!
Csillogott a hímpora, tompora,
Várta a rét virágos dombsora.
A szárnyán villogott a pikkely-zsindely.
Bú és bánat már nem ette,
Mező alatta, felhő felette.

2017-04-28